

Sygn. akt I ACz 425/12

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Wiesława Kaźmierska (spr.)

Sędziowie: SSA Danuta Jezierska

SSA Dariusz Rostał

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2012 roku w Szczecinie,

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. N.

przeciwko A. J.

o ustalenie

na skutek zażalenia powódki

na zarządzenie Przewodniczącego w I Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 3 kwietnia 2012 roku, sygn. akt I C 86/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA J. Jezierska SSA W. Kaźmierska SSA D. Rostał

UZASADNIENIE

Powódka K. N. wniosła pozew przeciwko A. J..

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2011r. Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych. Zażalenie powódki na powyższe postanowienie zostało oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 21 grudnia 2011r.

Zarządzeniem z dnia 10 lutego 2012r. wezwano powódkę do uiszczenia opłaty od pozwu w kwocie 12 500 złotych pod rygorem jego zwrotu.

Dnia 22 lutego 2012r. doręczyciel nie zastał powódki w domu, wobec czego przesyłkę pozostawił w placówce pocztowej w Szczecinie 6, umieszczając zawiadomienie o tym w skrzynce oddawczej, pouczając jednocześnie o możliwości odebrania przesyłki w terminie 7 dni. W terminie tym adresat nie odebrał wezwania wobec czego dnia 1 marca 2012r. doręczyciel powtórnie awizował przesyłkę. Po upływie terminu, dnia 9 marca 2012r. wezwanie zostało zwrócone do Sądu z adnotacją „nie podjęto w terminie.

Zarządzeniem z dnia 3 kwietnia 2012r. Przewodniczący w I Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w Szczecinie dokonał zwrotu pozwu z uwagi na jego nieopłacenie.

Zażalenie na powyższe zarządzenie złożyła powódka, wnosząc o jego uchylenie. Podniosła, iż nie otrzymała żadnego pisma ani awiza.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wyjaśnić należy, iż wnoszony do sądu pozew w pierwszej kolejności musi w swej treści (osnowie) odpowiadać wymogom formalnym przewidzianym dla każdego pisma procesowego (art. 126-128), a ponadto zawierać obligatoryjną treść pozwu określoną w art. 187 § 1 pkt 1 i 2. Pozew winien być także opłacony, gdyż Sąd nie podejmuje czynności w stosunku do pozwu, od którego nie uiszczono należnej opłaty. Jak wynika z zarządzenia Przewodniczącego z dnia 10 lutego 2012r. powódka wezwana została do uzupełnienia pozwu poprzez uiszczenie opłaty. Wezwanie to doręczono jej w trybie doręczenia zastępczego w dniu 8 marca 2012r. i w wyznaczonym terminie opłata nie została wniesiona.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 139 § 1 k.p.c. dwukrotne awizowanie przesyłki sądowej stanowi wystarczające spełnienie wymagań dotyczących doręczania pism sądowych przez pocztę, zapewniając realizację konstytucyjnej zasady prawa do sądu. Kontrola prawidłowości doręczenia dokonywana przez sąd ma najczęściej charakter pośredni, opiera się bowiem na analizie adnotacji na przesyłce. Ze względu na ważne konsekwencje przewidziane w art. 139 k.p.c., polegające na stworzeniu fikcji doręczenia przesyłki w rzeczywistości nieotrzymanej przez adresata, badanie prawidłowości czynności poczty zawsze wymaga sprawdzenia, czy na przesyłce zostały należycie odzwierciedlone wszystkie czynności przewidziane w art. 139 § 1 k.p.c. i § 9 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu doręczania pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym. Jakikolwiek uchybienia w tym zakresie uniemożliwiają przyjęcie, że doręczenie zastępcze jest skuteczne (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 1999 r., III CKN 621/99, OSNC 2000/3/52 i z dnia 13 września 2001 r., IV CZ 105/01, Prok. I Pr. 2002/4/44, a także wyrok z dnia 17 lutego 2004 r., III CK 226/02, niepubl.). W niniejszej sprawie Sąd nie dostrzegł żadnych uchybień w sposobie doręczenia wezwania do uiszczenia opłaty sądowej, co nakazuje przyjęcie domniemania skuteczności doręczenia. Domniemanie to może być przez stronę obalone. Adresat może bowiem dowodzić, że pisma nie otrzymał i o nim nie wiedział, jednak w sytuacji prawidłowości czynności poczty, obowiązek obalenia owego domniemania spoczywał na powódce, która obowiązkowi temu nie podołała, głośno zarzucając, iż awiza nie otrzymała.

Mając na uwadze wszystkie przytoczone powyżej okoliczności Sąd Apelacyjny na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. oddalić zażalenie jako bezzasadne.

SSA J. Jezierska SSA W. Kaźmierska SSA D. Rostał